

на реалізацію методів і засобів навчання відповідно до фізіолого-психологічних принципів збереження здоров'я з реалізацією їх на більш якісному рівні.

Ставлення до свого здоров'я як цінності викладачем і розвиток здоров'язберігаючих компетентностей педагога забезпечує високий рівень реального здоров'я, озброює необхідним багажем знань, умінь і навичок, необхідних для реалізації здорового способу життя та відповідно виховання в учнів високої культури здоров'я.

Подальше дослідження спрямоване на вивчення особливостей здоров'язберігаючих технологій з метою їх реалізації в навчально-виховному процесі в сучасній школі.

Список використаних джерел:

1. Ващенко О. Готовність вчителя до використання здоров'язберігаючих технологій у навчально-виховному процесі // Здоров'я та фізична культура. – 2006. №8 – с. 1–6.
2. Воронцова Т.В. Навчання здоровому способу життя на основі життєвих навичок / Т.В. Воронцова, В.С. Пономаренко. – К. : Просвіта, 2007. – 246 с.
3. Концепція формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у дітей та молоді – Наказ МОН України № 605 від 21.07.2004р.
4. Леван Т.Н. Управленческие функции педагога в области охраны и укрепления здоровья с позиций анализа современной нормативно-правовой базы // Современные проблемы науки и образования. – 2012. - №3. – С.224-232.
5. Харисов Ф.Ф. Образование и здоровье [текст]/ Ф.Ф. Харисов. – М.: ООО Издательство «Весь мир», 2003. – 208 с.
6. Формування здорового способу життя: Навч. посіб. для слухачів курсів підвищення кваліфікації державних службовців/ О. Яременко, О. Вакуленко, Л. Жаліло, Н. Комарова та ін. – К., Український інститут соціальних досліджень, 2000 – 232 с., 207 с.

ФОРМУВАННЯ ЗДАТНОСТІ БЕЗПЕЧНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ САМООРГАНІЗАЦІЇ У МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПРАКТИЧНОГО НАВЧАННЯ

Огуй Є. В.
м. Полтава

Анотація. У статті розглядаються актуальні питання підготовки майбутніх викладачі практичного навчання до роботи в умовах безпечного освітнього середовища. Результативність процесу формування у майбутніх викладачі практичного навчання професійних умінь безпечної професійної самоорганізації залежить від цілого комплексу педагогічних умов: створенні особистісно діяльнісного підходу до організації педагогічної підготовки; використанні проектної технології на основі принципів ролівої перспективи; застосуванні тренінгів самоорганізації; педагогічному керуванні процесом формування у студентів умінь безпечної професійної самоорганізації.

Ключові слова: безпечне освітнє середовище, професійна самоорганізація, викладач практичного навчання, педагогічні умови, проектна технологія навчання.

Педагогічна підготовка майбутніх викладачів практичного навчання, спрямована на оволодіння ними вміннями професійної самоорганізації, має перманентний характер: вона розпочинається на I курсі, продовжується протягом усіх років навчання в університеті та в процесі самостійної педагогічної діяльності. Основне завдання педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання полягає в тому, щоб студенти ще під час навчання в університеті не лише усвідомили важливість цих умінь, але й навчилися за їх допомогою будувати свою безпечну діяльність та професійне майбутнє.

Оволодіння студентами вміннями професійної самоорганізації, ми розглядаємо, як показник ефективності педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання. Як зазначають М. Дьяченко та Л. Кандибович, результативність процесу формування у майбутніх викладачів практичного навчання професійних умінь залежить від цілого

комплексу педагогічних умов: будь-які вміння «формується під впливом певних зовнішніх і внутрішніх умов, усвідомленого або неусвідомленого сприйняття інформації» [6, с. 14].

Для визначення педагогічних умов формування в студентів умінь професійної самоорганізації з'ясуємо сутність поняття «умови». Згідно словнику [4, с. 125] «умови» – це необхідні обставини реальної дійсності, які уможливають здійснення, створення, утворення чого-небудь або сприяють чомусь. В. Андреев зазначає, що «умови є важливим компонентом комплексу об'єктів, через наявність якого з необхідністю впливає існування даного явища» [1, с. 107].

А. Король [7] вважає, що педагогічні умови – складне та динамічне утворення, спрямоване на забезпечення активної взаємодії системи факторів на основі поєднання мотиваційних, інтелектуальних та емоційних структур творчої особистості; результативність цієї взаємодії; формування установок на самоактуалізацію особистості, оволодіння вмінням аналізу, порівняння, створення продуктів власної творчості.

У контексті нашого дослідження можна визначити педагогічні умови як значущі обставини в організації педагогічної підготовки майбутніх викладачі практичного навчання, від яких залежить досягнення майбутнім фахівцем достатнього для ефективної самостійної педагогічної діяльності рівня сформованості умінь безпечної професійної самоорганізації.

У науковій педагогічній літературі існують різні підходи до визначення умов формування в студентів як загальних, так і спеціальних умінь.

Переважає більшість робіт стосується визначення умов підвищення ефективності процесу навчання та розвитку навчально-пізнавальних умінь.

Ю. Бабанський, досліджуючи умови успішного здійснення комплексного підходу до виховання, стверджував, що «важливими умовами, які сприяють успішному функціонуванню навчально-виховного процесу, є: по-перше, певна науково-теоретична і методична підготовка викладачі практичного навчання; по-друге, науково обґрунтована координація зусиль усіх учасників навчання і виховання; по-третє, наявність необхідної навчально-матеріальної бази; по-четверте, відповідні морально-психологічні, санітарно-гігієнічні та безпечні умови. Істотний вплив на успішність вирішення завдань освіти, виховання і розвитку школярів має також підготовленість самих учнів до активної взаємодії з учителями...» [2, с. 218–219].

С. Сисоева, досліджуючи сприятливі умови для творчості викладачів практичного навчання, зазначає, що для забезпечення самореалізації сучасного вчителя-гуманіста важливим є «створення найбільш сприятливих умов для творчої діяльності педагогів», «творчої атмосфери, здорового морально-психологічного клімату в колективі», «утвердження в колективі демократичного стилю спілкування, свободи критики, творчих дискусій» [9, с. 207].

Ми погоджуємось з важливістю зазначених С. Сисоевою педагогічних умов, але вважаємо, що вони впливають не лише на розвиток творчості педагога, а й сприяють формуванню та вдосконаленню усіх компонентів професіограми вчителя (спрямованості, знань, педагогічних здібностей, характерологічних якостей та професійних умінь). У зв'язку з цим педагогічні умови, визначені С. Сисоевою, опосередковано сприятимуть і процесу формування в майбутніх викладачі практичного навчання умінь безпечної професійної самоорганізації як одного з компонентів професіограми вчителя. Але ми вважаємо, що запропонована система педагогічних умов, в основу якої було покладено гуманістичну парадигму розвитку освіти, є дещо узагальненою та потребує деталізації.

Більш повну характеристику умов, які впливають на успішність формування умінь, надає у своєму дослідженні А. Усова [10]: цілеспрямована, злагоджена робота усього педагогічного колективу; забезпечення наступності і єдиного підходу до їх формування під час вивчення різних предметів; аналіз вихованцем структури навчальних дій; наявність чіткого уявлення про те, з яких елементів (операцій) ця дія складається; виконання системи вправ, спрямованих на поетапне опрацювання уміння виконувати ці прості дії з їх поступовим ускладненням.

Прогресивною рисою наведеної розробки педагогічних умов є те, що вона спирається на розуміння процесу формування вмінь як складної системи, компонентами якої є діяльність вчителя і діяльність учнів. Відповідно до розуміння навчально-виховного процесу як системи, умови формування вмінь А. Усова і А. Бобров також визначають, спираючись на принципи системного підходу. Про це свідчить виділення в окремі пункти особливості організації діяльності вчителя та характер виконання певних дій учнями.

Педагогічні умови формування в майбутніх викладачів практичного навчання вмінь професійної самоорганізації також слід розглядати як систему. Такий підхід дозволяє підкреслити функціональний та логічний взаємозв'язок та взаємозалежність між окремими педагогічними умовами організації професійної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання.

Вихідною умовою успішності педагогічної підготовки до самоорганізації своєї діяльності, яка поєднує між собою усі інші умови, є свідоме конструювання такої ситуації, яка вимагала б від студентів відповідних дій і вчинків. Цього можна досягти, коли студенти, усвідомлюючи роль педагогічної самоорганізації в професійному становленні власної особистості, будуть зацікавлені як процесом, так і результатом свого особистісного та професійного вдосконалення.

У відповідності з цим положенням до основних педагогічних умов, які сприяють ефективному формуванню у майбутніх викладачів практичного навчання вмінь професійної самоорганізації, належать наступні:

- 1) особистісна спрямованість педагогічної підготовки та особистісно діяльнісний підхід до її організації;
- 2) використання проектної технології на основі принципів рольової перспективи;
- 3) застосування тренінгів самоорганізації;
- 4) педагогічне керування процесом формування у студентів вмінь безпечної професійної самоорганізації.

Розвиток сучасної вищої педагогічної освіти актуалізує питання формування творчої особистості майбутнього фахівця, професійного становлення особистості вчителя-професіонала.

У зв'язку з цим можна відзначити, що особистісна спрямованість педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання є однією з найважливіших умов, які сприяють формуванню у них вмінь професійної самоорганізації (як одного з компонентів педагогічного професіоналізму).

Необхідність особистісної спрямованості усієї системи педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання з формування в них вмінь професійної самоорганізації пояснюється тим, що оволодіння будь-якими вміннями відбувається лише в діяльності, а темпи входження кожної людини в діяльність залежать від цілої низки особистісних факторів: темпераменту, характеру людини, її світогляду, особливостей мислення, загального рівня культури тощо. Крім того, дослідження та врахування в подальшому процесі педагогічної підготовки особистісних особливостей студентів допоможе викладачам правильно підбирати навчальні завдання відповідного рівня складності, обирати ефективні форми контролю за їх виконанням, що сприятиме не лише засвоєнню студентами необхідного обсягу інформації, спонукатиме до постійного самоконтролю та самоаналізу власних дій, але й сприятиме встановленню між викладачем та студентами взаєморозуміння та взаємоповаги.

Організація педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання з урахуванням їх особистісних особливостей у процесі формування у них вмінь безпечної професійної самоорганізації полегшується завдяки загальній індивідуалізації процесу навчання у вищій школі та орієнтації на індивідуальний підхід у підготовці майбутніх викладачів практичного навчання.

Індивідуальний підхід до формування в майбутніх викладачів практичного навчання вмінь безпечної професійної самоорганізації в процесі педагогічної підготовки допомагає

студентам розкрити своє власне «Я», знайти себе в педагогічній професії, вчитися розуміти та ефективно використовувати в практичній діяльності свої професійні якості та здібності. Викладач виконує при цьому лише роль консультанта, допомагаючи студентам глибше пізнати себе, з'ясувати напрямки професійного самовдосконалення, скласти програму власного самовиховання тощо.

Особистісна спрямованість педагогічної підготовки студентів з формування у них комплексу умінь безпечної професійної самоорганізації забезпечує можливість використання індивідуальних для кожного студента методів впливу з урахуванням його особливостей і потенційних можливостей, сприяє розвитку його професійних якостей, оволодінню необхідними для педагогічної діяльності знаннями та вміннями.

У нашому дослідженні вміння самоорганізації розглядається як певне надбання особистості майбутнього педагога, необхідне для ефективної педагогічної роботи. З іншого боку, оволодіння людиною певними вміннями можливе лише в результаті активної професійної позиції та цілеспрямованої діяльності кожного студента, а основа цієї цілісності – діяльність, у процесі якої людина пізнає, відчуває, виявляє характер, темперамент, інтереси, здібності, переконання тощо. Саме ця двохаспектність поняття «вміння безпечної професійної самоорганізації» (з одного боку, вони підвищують ефективність професійної педагогічної діяльності, з іншого – формуються лише в умовах активної діяльності особистості) обумовлює важливість використання особистісно-діяльнісного підходу до педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання у процесі формування у них умінь безпечної професійної самоорганізації.

Особистісна спрямованість педагогічної підготовки повинна бути характерною рисою кожної з форм її організації в процесі формування у майбутніх викладачів практичного навчання умінь професійної самоорганізації. Найбільш важливим, на нашу думку, є дотримання цієї педагогічної умови в ході організації навчального процесу та самовиховної діяльності студентів. Цьому сприяють вирішення на заняттях з дисциплін педагогічного циклу проблемних ситуацій, педагогічних задач, дослідження особливостей самовиховної та самоосвітньої діяльності видатними вченими минулого та сучасності, використання ігрових технологій.

Ми погоджуємось з твердженням Л. Кондрашової про те, що використання в процесі навчання в педагогічному університеті принципу рольової перспективи дає змогу подолати розрив між його інформативною та процесуальною сторонами, посилити особистісно-діяльнісний характер професійно-педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання [8, с. 293–297].

Найбільше можливостей як для саморозкриття кожного студента, так і для ефективної роботи з володіння вміннями професійної самоорганізації під час педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання, має використання проектної технології, яка базується на принципах рольової перспективи.

Використання методу проектів під час вивчення педагогічних дисциплін для кожного студента забезпечує можливість самостійно формувати та ставити мету своєї діяльності, приймати рішення, активно діяти, відповідати за свої дії та отримані результати, тобто створює необхідність самостійної раціональної організації власної діяльності. Це, у свою чергу, сприяє оволодінню майбутніми вчителями вміннями цілепокладання, планування та організації діяльності. Саме тому ми погоджуємось з А. Бистрюковою, яка зазначає, що метод проектів – це спосіб досягнення дидактичної мети шляхом детальної розробки проблеми (технології), яка повинна завершитися цілком реальним практичним результатом, оформленим певними чином [3, с. 59].

Використання методу проектів обумовлює необхідність активної самостійної творчої роботи кожного студента. Саме в ході цієї роботи й вдосконалюються набуті протягом навчання в університеті вміння професійної самоорганізації майбутніх викладачів практичного навчання.

Використання методу проектів як засобу формування у студентів умінь безпечної

професійної самоорганізації під час вивчення педагогічних дисциплін дозволяє кожному студенту самореалізуватись як творчій особистості, максимально виявити активність, психологічну неповторність (своєрідність), сприяє формуванню професійної компетентності та готовності до творчого виконання професійних функцій.

Якісне виконання майбутніми викладачами практичного навчання індивідуальних навчально-виховних проектів потребує певного рівня сформованості вмінь та навичок самостійної роботи. Велике значення має також позитивна мотивація та установка студентів на оволодіння відповідною групою вмінь з метою подальшого особистісного та професійного самовдосконалення.

У зв'язку з цим слід вважати, що важливою умовою для організації ефективної педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання, спрямованої на формування у них вмінь безпечної професійної самоорганізації, є використання тренінгових занять (насамперед, тренінгів самоорганізації). Тренінги з невеликою групою студентів мають величезний потенціал для формування та розвитку кожної групи вмінь безпечної професійної самоорганізації: вмінь цілепокладання, планування, організації та регулювання діяльності, вмінь контролю та оцінки її результатів. Великий потенціал для застосування тренінгових технологій у формуванні вмінь безпечної професійної самоорганізації мають заняття факультативу «Основи безпечної професійної самоорганізації майбутнього вчителя».

У педагогіці термін «тренінг» розуміють у найбільш широкому контексті для визначення різноманітних форм групової роботи студентів.

Ми розглядаємо тренінг як важливу умову організації педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання, спрямовану на оволодіння ними вміннями безпечної професійної самоорганізації з метою подальшого особистісного та професійного розвитку.

На нашу думку, саме тренінгові заняття забезпечують найповнішу реалізацію особистісно-орієнтованого підходу до формування у майбутніх викладачів практичного навчання вмінь безпечної професійної самоорганізації в процесі педагогічної підготовки. Це пояснюється тим, що тренінги самоорганізації спрямовані на особистість самого учасника, на постійне відстеження його внутрішніх трансформацій, що дозволяє розраховувати на повноцінний ефект педагогічного впливу.

Використання тренінгових занять у процесі педагогічної підготовки майбутніх викладачів практичного навчання сприяє розвитку у них навичок самопізнання, саморозуміння, рефлексії, зміненню ставлення до себе та інших, виробленню навичок саморегуляції, самоконтролю та самоаналізу, вдосконаленню емоційної гнучкості. Розвиток усіх цих показників самоорганізованості особистості сприяє покращенню соціальної адаптації студентів молодших курсів – до умов навчання в університеті. Отже, тренінги самоорганізації сприяють не лише особистісному розвитку студентів, але й спрямовані на вирішення питань підвищення успішності навчання в університеті та ефективності самостійної педагогічної праці в майбутньому.

У зв'язку з цим залучення студентів до активної індивідуальної та групової діяльності на тренінгах самоорганізації з метою забезпечення тісного взаємозв'язку між теоретичною підготовкою майбутніх викладачів практичного навчання з питань професійної самоорганізації і практикою майбутньої професійної діяльності ми розглядаємо як важливу умову, яка забезпечує позитивний результат у формуванні вмінь безпечної професійної самоорганізації.

Цінність використання тренінгів у формуванні в майбутніх викладачів практичного навчання вмінь безпечної професійної самоорганізації в процесі педагогічної підготовки, обумовлюються також тим, що ділові ігри, групові дискусії, різноманітні модифікації «мозкового штурму», «конференції ідей», метод вирішення педагогічних задач та аналізу практичних ситуацій, які є основними формами тренінгу самоорганізації, сприяють формуванню у студентів позитивної мотивації до подальшої діяльності щодо оволодіння вміннями професійної самоорганізації.

Розвиток активності студентів в оволодінні вміннями професійної самоорганізації багато в чому визначається грамотно організованим процесом педагогічного керування професійним самовдосконаленням майбутніх викладачів практичного навчання. Це пояснюється тим, що формування у студентів професійних якостей особистості відбувається нерівномірно, а вміння безпечної самоорганізації власної діяльності у більшості студентів досить пізно набувають сили впливати на процес їх професійного самовдосконалення.

Педагогічне керування процесом формування в майбутніх викладачів практичного навчання комплексу умінь професійної самоорганізації може відбуватися в декількох напрямках:

1) особистий приклад викладачів у самоорганізації власної діяльності та професійному зростанні;

2) індивідуальна допомога студентам та оптимістична підтримка їх намагань оволодіти вміннями самоорганізації;

3) популяризація серед майбутніх викладачів практичного навчання досвіду безпечної самостійної організації навчальної та професійної діяльності;

4) організація виховного впливу колективу студентської групи на розвиток у майбутніх викладачів практичного навчання умінь професійної самоорганізації.

У зв'язку з тим, що вміння самоорганізації розвиваються у кожної людини індивідуально, великого значення в педагогічному керуванні процесом формування умінь професійної самоорганізації набуває індивідуальна допомога студентам в організації роботи над собою. Саме в процесі індивідуальної роботи із студентами максимально враховуються інтереси, можливості, здібності, ціннісні орієнтації, установки особистості з метою її професійного становлення і творчого розвитку [5, с. 66].

На наш погляд, принцип індивідуальної роботи викладачів щодо організації процесу оволодіння студентами вміннями безпечної професійної самоорганізації потрібно поєднувати з ретельно продуманою та послідовно здійсненою системою виховного впливу колективу студентської групи на розвиток умінь самоорганізації в кожного студента.

Великого значення в педагогічному керуванні процесом формування у студентів умінь безпечної професійної самоорганізації має, на наш погляд, популяризація досвіду оволодіння та використання цих умінь видатними педагогами минулого, сучасними вчителями-практиками, студентами старших курсів.

З цією метою доцільно включати до змісту різних видів занять такі дані, що ілюструють можливості безпечної професійної самоорганізації для самовдосконалення та самореалізації особистості. Крім цього, необхідно проводити зустрічі студентів із видатними людьми регіону, керівниками підприємств, досвідченими вчителями загальноосвітніх шкіл.

Отже, успішність педагогічного керування процесом формування в майбутніх викладачів практичного навчання умінь безпечної професійної самоорганізації буде забезпечено, якщо викладач зможе: розвинути у студентів потребу в саморозвитку та самовихованні; бути яскравим зразком організованості, вміння управляти собою, впливати через власну діяльність на своє професійне зростання; цікаво і різноманітно організовувати роботу для підготовки та реалізації професійного самовиховання студентів; враховувати установки, мотиви, ціннісні орієнтації, можливості і здібності кожного студента, забезпечуючи динамічний баланс вимог і здібностей; цікавитись тим, чим живуть студенти, довіряти і підтримувати їх, поєднуючи це з високими вимогами до їх духовних і професійних якостей, до змісту їх роботи над собою і результатів цієї діяльності; забезпечити студентам свободу вибору навчальних завдань, способу їх виконання, надаючи при цьому повну інформацію про умови, можливості, наслідки ситуації вибору; створити умови для педагогічної взаємодії, співпраці й співтворчості.

Список використаних джерел:

1. Андреев А. Л. Компетентностная парадигма в образовании: опыт философско-методологического анализа / А. Л. Андреев // Педагогика. 2005. 4. С. 19–27.
2. Архангельский С. И. Учебный процесс в высшей школе, его закономерности, основы и методы

- : учебно-методическое пособие / С. И. Архангельский. М. : Высшая школа, 1980. 386 с.
3. Болотов В. А. Компетентностная модель: от идеи к образовательной программе / В. А. Болотов, В. В. Сериков // Педагогика. 2003. 10. С. 8–14.
 4. Боришевський М. Й. Саморегуляція оцінної діяльності вчителя як вид психічної активності / М. Й. Боришевський, І. М. Галян. К. : Дніпро, 2001. 74 с.
 5. Дробот А. А. Педагогическое обеспечение личностного самоопределения подростков средствами дополнительного образования в школе : автореф. дис.... канд. пед. наук / А. А. Дробот. Ставрополь, 2005. 22 с.
 6. Гербарт И. Ф. Педагогический словарь / И. Ф. Гербарт. М., 1960. Т. 1. С. 242.
 7. Занюк С. С. Розвиток особистісної активності та здатності до самомотивування у студентів-філологів / С. С. Занюк // Актуальні проблеми психології: Етнічна психологія. Історія психології. Психолінгвістика. К. : Міленіум, 2006. Том IX. Ч. 1. 338 с.
 8. Елканов С. Б. Основы профессионального воспитания будущего учителя / С. Б. Елканов. М. : Просвещение, 1989. 135 с.
 9. Лосева Н. М. Глобальні комп'ютерні мережі та мотив самореалізації / Н. М. Лосева, А. І. Дзундза // Сборник трудов четвертого научно-методического семинара «Информационные технологии в учебном процессе» / под ред. М. И. Жалдака, И. Г. Захарченка, И. О. Макаровой, В. Л. Малоряна. Одесса : ЮГПУ им К. Д. Ушинского, 2003 С. 21–23.
 10. Мельник І. М. Етапи професійного становлення майбутнього педагога / І. М. Мельник, О. В. Гончарук // Вісник Черкаського університету. Серія: Педагогічні науки. Черкаси : ЧНУ, 2012. 24 (237). С. 100–103.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ БЕЗПЕКОЗНАВЧИХ ДСЦИПЛІН ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗАКЛАДІВ ЗП(ПТ)О

*Шабатура С. С.
м. Полтава*

Анотація. У статті висвітлюються актуальні питання щодо проблем викладання дисциплін, пов'язаних з безпекою людини у закладах вищої педагогічної освіти. Визначено ефективність навчально-виховного процесу задля вирішення сучасних проблем підготовки з безпеки життєдіяльності майбутніх педагогів професійного навчання. Виокремлено комплекс методів навчання, які доцільно використовувати під час проведення будь-якого типу заняття з безпеки життєдіяльності з метою формування професійної компетентності фахівців, удосконалення методики підготовки студентів за теоретичною та практичною складовими з цілеспрямованим формуванням у них фахової компетентності, а також постійного професійного самовдосконалення студентів, що сприяє їх самоактуалізації, формуванню професійних потреб, мотивів та мотивацій.

Ключові слова: професійна освіта, безпека життєдіяльності, методи, студенти, фахівці, технології.

Події, які відбуваються в нашій країні останнім часом, викликають глибокі зміни в усіх сферах суспільного життя, адже в умовах активного зростання рівня технічних досягнень і збільшення кількості аварій та катастроф техногенного та екологічного характеру країна має гостру потребу у висококваліфікованих фахівцях для здійснення контролю за забезпеченням вимог державних стандартів, норм і правил з питань безпеки, за дотриманням вимог чинного законодавства у сфері безпекознавства.

Одне з провідних місць у даному аспекті посідають фахівці з безпеки праці, професійна діяльність яких має інтеграційний характер, оскільки відноситься до складної групи нечисленних професій, що функціонують одночасно в кількох системах, а саме «людина-людина», «людина-техніка» та їх модифікації.

У зв'язку з цим зростає роль і відповідальність системи вищої освіти України за підготовку молоді з питань, які належать до галузі безпеки життєдіяльності, формування навичок безпечної поведінки. Тому одним із основних завдань ЗВО є розвиток у молодого покоління мислення і свідомого ставлення до безпечної поведінки, від чого буде залежати не